

Una mirada esperançada, tanmateix

Més que una panoràmica de la situació actual, amb aquest dossier pretenem mostrar un ventall de possibilitats de supervivència de certes iniciatives culturals, ara i aquí, sense que hi aparegui excessives vegades la paraula crisi. Tots en coneixem les funestes conseqüències i molts en podríem aportar exemples: del desmantellament d'infraestructures, de la reducció de possibilitats i diversitat d'opcions quan l'art s'abandona a les regles del mercat, de la prescripció de tota aposta que es consideri minoritària o luxosa. Com que tots sabem els límits i perills de la devastació, tant se val plantejar en positiu els recursos alternatius, les noves formes de gestió, consells i casos que funcionen encara a les comarques gironines. La reflexió inicial del primer article, solvent i posicionada, ens recorda el valor de la cultura no només com a bé bàsic sinó també com a inversió necessària per part de l'administració, una inversió que ens ha de retornar amb escreix.

en temps

L'associacionisme, sigui d'agents o receptors de l'oferta cultural, es va mostrant com una força important per visualitzar i rendibilitzar els interessos de diversos col·lectius que, altrament, podrien ser vistos com a minoritaris i prescindibles. Així mateix, conèixer les lleis del mercat i aplicar-les per a una bona estratègia de divulgació de l'art i la cultura permetria ser més eficients, arribar a més públic, lluitar contra el *mainstream* amb les mateixes armes. A les comarques gironines tenim exemples reeixits d'una i altra estratègia, que queden repassats en un parell de reportatges. Un altre article encara la reflexió des del punt de vista del creador, entenent l'avui com a moment ideal per replantejar-se tant la pròpia activitat com el ressò que a canvi vulgui o pugui obtenir-ne. Finalment, hom pot reconsiderar els sistemes tradicionals de mecenatge: al costat de la figura tradicional d'esponsorització com la que encarnen a Girona la Fundació Valvi, la sala La Planeta, Metalquímia o el club de mecenatge de Temporada Alta, van sorgint noves línies de col·laboració, com el sistema de micromecenatge, del qual tenim exemples locals exitosos. Esperem, doncs, oferir-ne si més no una versió esperançada, perquè a les comarques gironines la riquesa i diversitat cultural ha de comptar com un haver important, colze amb colze amb la riquesa i diversitat de la seva oferta productiva, així com la riquesa i diversitat dels seus paisatges. **Josep Pujol**

dossier

Cultura

os de crisi

>> *Un dels Diàlegs a 4 bandes estrenats a la sala La Planeta, espectacles de petit format organitzats per la Plataforma de Dramatúrgia de les Comarques Gironines.*

FOTO: JORDI RENART